

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517203436
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8517203436.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Janou Srokovou v spore žalobkyne: Q. W., nar. XX.X.XXXX, bytom W. I., J. XX, právne zastúpená: JUDr. Viera Komanová, advokátka Advokátskej kancelárie so sídlom 17. novembra 31, 064 01 Stará Ľubovňa proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. Rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava vydaný rozhodcom Mgr. Branislavom Bušom sp. zn. 207/07/16 zo dňa 4.4.2017 zrušuje.

II. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 7.7.2017 žiadala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava pod sp. zn. 207/07/16 dňa 4.4.2017, ktorým zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 1612,15 eur s príslušenstvom. Dôvody pre zrušenie rozsudku špecifikovala tým, že stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Rozhodcovský rozsudok ju zaviazal na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožnú, právom nedovolenú a odporujúcu dobrým mravom.

2. Žalobu odôvodnila tým, že jej bol doručený rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, ktorý bol zriadený Asociáciou arbitrážnych súdov, z.z.p.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava zo dňa 4.4.2017, sp. zn. 207/07/16, v zmysle ktorého má uhradiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia sumu 1612,15 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 0,275% ročne zo sumy 77.05 eur od 7.8.2011 do 10.8.2011, zo sumy 77.05 eur od 7.9.2011 do 19.9.2011, zo sumy 77.05 eur od 21.10.2011 do 23.10.2011, zo sumy 77.05 eur od 21.11.2011 do 24.11.2011, zo sumy 77.05 eur od 21.12.2011 do 2.1.2012, zo sumy 77.05 eur od 21.1.2012 do 12.2.2012, zo sumy 77.05 eur od 21.2.2012 do 28.2.2012, zo sumy 77.05 eur od 21.3.2012 do 26.3.2012, zo sumy 77.05 eur od 21.4.2012 do 3.5.2012, zo sumy 77.05 eur od 21.8.2012 do 12.9.2012, zo sumy 77.05 eur od 21.9.2012 do 14.10.2012, zo sumy 77.05 eur od 21.10.2012 do 28.10.2012, zo sumy 77.05 eur od 21.11.2012 do 3.12.2012, zo sumy 77.05 eur od 21.12.2012 do 7.1.2013, zo sumy 77.05 eur od 21.1.2013 do 12.2.2013, zo sumy 77.05 eur od 21.2.2013 do 11.3.2013, zo sumy 77.05 eur od 21.4.2013 do 23.4.2013, zo sumy 77.05 eur od 21.5.2013 do 26.5.2013, zo sumy 77.05 eur od 21.7.2013 do 24.7.2013, zo sumy 77.05 eur od 21.8.2013 do 22.8.2013, zo sumy 77.05 eur od 21.10.2013 do 21.10.2013, zo sumy 77.05 eur

od 21.11.2013 do 21.11.2013, zo sumy 77.05 eur od 21.5.2014 do 22.5.2014, zo sumy 77.05 eur od 21.8.2014 do 2.9.2014, zo sumy 77.05 eur od 21.10.2014 do 8.1.2015, zo sumy 77.05 eur od 21.11.2014 do 8.1.2014, zo sumy 77.05 eur od 21.12.2014 do 18.1.2014, zo sumy 77.05 eur od 21.1.2015 do 28.1.2015, zo sumy 77.05 eur od 21.2.2015 do 25.2.2015, zo sumy 77.05 eur od 21.3.2015 do 22.3.2015, zo sumy 77.05 eur od 21.5.2015 do 16.6.2015, zo sumy 77.05 eur od 21.6.2015 do 1.7.2015, zo sumy 77.05 eur od 21.7.2015 do 23.7.2015, zo sumy 74.10 eur od 21.9.2015 do 21.9.2015, zo sumy 74.10 eur od 21.11.2015 do 30.11.2015, zo sumy 74.10 eur od 21.12.2015 do 20.1.2016, zo sumy 74.10 eur od 21.1.2016 do 22.5.2016, zo sumy 77.05 eur od 21.2.2016 do 22.5.2016, zo sumy 71.15 eur od 23.5.2016 do zaplata, zo sumy 77.05 eur od 21.3.2016 do zaplata, zo sumy 77.05 eur od 21.4.2016 do zaplata, zo sumy 1386.90 eur od 25.4.2016 do zaplata tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevyšujú sumu 1500.- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma toho úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1500.- eur len 8% ročný úrok z omeškania zo sumy 1612.15 eur do zaplata, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 95,94 eur, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 191,88 eur.

Je prekvapená, že má ešte žalobcovi uhradiť takú vysokú sumu keď si požičala 1500 eur, splatila mu sumu 3935,45 eur. Žalobkyňa namietala platnosť rozhodcovskej zmluvy s tvrdením, že podľa tejto zmluvy nie je možné zabezpečiť požadovanú rovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov spotrebiteľskej zmluvy. Ona ako spotrebiteľ nemala možnosť vybrať si, či rozhodcovskú zmluvu podpíše, alebo nie. Zmluva je podobne ako úverová zmluva vyhotovená ako tlačivo s tým, že sa používa pre neurčitý, neobmedzený okruh účastníkov. Taktiež výber miesta na prejednanie sporu je pre ňu z pohľadu spotrebiteľa maximálne nevýhodný, k ustanovenému rozhodcovi sa nemohla vyjadriť, nebola informovaná o mieste konania rozhodcovského súdu, konkrétny rozhodcovský súd s ňou dohodnutý nebol. Vhodnejšia forma prípadného riešenia by bola prejednať spor na všeobecnom súde jej ako žalovanej. Ďalej poukázala na skutočnosť, že rozhodca sa nezaoberal hodnotením úverovej zmluvy, či nie je uzavretá v rozpore s príslušnými ustanoveniami občianskeho zákonníka, zákona na ochranu spotrebiteľa a nakoniec aj v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala na výšku ročného úroku 70,01 %, taktiež tvrdila, že úverová zmluva nebola uzavretá v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmluve nie je špecifikovaná finančná agentka, nie je v nej uvedená doba trvania zmluvy, termín prvej a poslednej splátky, údaje týkajúce sa RPMN a výška, počet, termíny splátok, úrokov a iných poplatkov. Zmluva má byť v súlade s § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona bez úrokov a bez poplatkov. Zdôraznila, že rozhodca nepreukázal, že zmluvná pokuta účtovaná žalobcom neprevyšuje sumu poskytnutého úveru spolu s úrokmi a poplatkami.

3. K žalobe pripojila listinné dôkazy, Zmluvu o revolvingovom úvere, zmluvné dojednania, rozhodcovský rozsudok /č.l. 14/. Súd doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami, uznesením ho v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k návrhu vyjadril, súčasne ho poučil o jeho procesných právach. Uvedené listiny si žalovaný prevzal dňa 18.8.2017.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne dňa 4.9.2017 a uviedol, že rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. To vyplýva z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou, ale nie povinnosťou. Pri odstúpení od rozhodcovskej zmluvy by bez ohľadu na (ne)súhlas veriteľa došlo k jej zániku, a to bez vplyvu na ďalšie trvanie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca teda mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu (hlavnej) zmluvy o revolvingovom úvere. Je nesporným, že vlastným úkonom mohol ovplyvniť vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy, a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným.

Je potrebné zdôrazniť, že zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane listiny, a tiež zmluvnými dojednania nachádzajúcimi sa na rubovej strane tej istej listiny. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré sa v zmysle článku 7., ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmluvy majú v zásade dispozitívnu povahu, čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva - zmluvnej slobody. Teda Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen

zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Tvrdí, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. V zmysle Oznámenia o schválení úveru je končená splatnosť úveru stanovená na deň 6.7.2015. V súvislosti s tvrdeniami o tom, že splátka úveru vo výške 77,05 eur nie je rozdelená na istinu a úrok uviedol, že Zmluva o úvere obsahuje uvedenie počtu splátok, výšku splátky a splatnosť splátok. Skutočnosť, že tvrdenia žalovaného ohľadne nedostatkov v zmluve sú nesprávne, je možné podporiť aj poukázaním na fakt vyplývajúci z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/18. Správnosť výpočtu výšky odplaty preukazujeme rozpisom vzorca RPMN v zmysle ktorého je zrejmé, že RPMN bola vypočítaná v súlade s prílohou č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. Ďalej uviedol, že v zmysle ustanovenia § 53b ods. 1 OZ, podľa ktorého Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis, uvádza, že uvedené ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r/ OZ špeciálnym ustanovením, a teda ustanovením s aplikačnou prednosťou. Žalovaný zdôraznil aj to, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere (kde je uvedené aj ustanovenie o zmluvnej pokute) nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere. Sú súčasťou zmluvy z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. (Zmluva a zmluvné dojednania tvoria rub a líce jedného listu vo formáte A 5) Z uvedeného vyplýva, že zmluvné dojednania týkajúce sa zmluvnej pokuty boli zo strany žalobcu podpísané a teda úverová zmluva obsahuje dojednanie zmluvných sankcií. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobu zamietnuť.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k stanovisku žalovaného s argumentáciou žalovaného v celom rozsahu nesúhlasila.

6. Pojednávanie vytyčeného na deň 16.5.2018 sa žalovaný napriek riadne a včas doručenému predvolaniu nezúčastnil, neúčast' na pojednávaní ospravedlnila Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. z dôvodu hospodárnosti konania, preto súd v súlade s §180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti žalovaného.

7. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval v plnom rozsahu na podanej žalobe, zdôraznil že rozhodcovský rozsudok žiada zrušiť, nakoľko sa rozhodca, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok absolútne nezaoberal tým, či je úverová zmluva platná. Žalobkyňa uhradila žalovanému sumu, ktorú si požičala a to nielen sumu, ktorá jej v skutočnosti bola preukázaná ale zaplatila viac. Pôžička znela na sumu 1500 eur, doteraz uhradila sumu 3935,45 eur. Táto suma bola navýšená hneď pri uzatváraní úverovej zmluvy, žalobkyňa nevie z akého dôvodu. Úverová zmluva bola uzatváraná prostredníctvom finančnej agentky, ktorá pracovala pre spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia a táto nemala informácie o tom, čo obsahuje navýšovaná čiastka. Keďže žalobkyňa bola vo finančnej tiesni, mala problémy, bola krátko po rozvoде manželstva, s manželom bolo potrebné vyporiadať BSM, musela si usporiadať bytové pomery a pod.. Je toho názoru, že úver, ktorý bol poskytnutý bol poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy, keďže žalobkyňa vyplatila požadovanú sumu, tak nejaké započítanie alebo potvrdenie o vyrovnaní záväzkov od žalovaného nedostala, ostala nemilo prekvapená, keď jej bol doručený tento rozhodcovský rozsudok. Poukázala, že pri uzatváraní úverovej zmluvy boli žalobkyni predložené finančnou agentkou tlačiva, do ktorých nemohla zasahovať, bola to predtlač, ktorá sa používa pre neobmedzený okruh účastníkov, bola jej medzi inými dokladmi predložená aj zmluva o rozhodcovskom konaní, samozrejme toto je finančná agentka nevysvetlila čo znamená. Jednak jej nepodala podrobný výklad ku úverovej zmluve, nepodala jej výklad čo znamená podpísanie rozhodcovskej zmluvy. Keďže žalobkyňa bola v zlej finančnej situácii, čo ovplyvnilo aj jej psychický stav, tak tieto doklady podpísala bez toho, aby si ich dopodrobna prečítala. Poukázala nato, že okrem toho, že si myslí, že rozhodca nevenoval náležitú pozornosť úverovej zmluve, ktorá má byť podkladom pre to, či vydá alebo nevydá rozhodcovský rozsudok, je toho názoru, že úverová zmluva je neplatná, neobsahuje náležitosti tak, ako ich vyžadoval zákon č. 129/2010 o ochrane spotrebiteľa, chýba tam napr. adresa, na ktorej by mal možnosť spotrebiteľ uplatniť či už reklamáciu, sťažnosť alebo odstúpenie od zmluvy, nie sú v úverovej zmluve údaje o splatnosti, o poslednej splátke úveru, chýba údaj o výške a o počte, termíne splátok istiny, úrokov, poplatkov, prípade poradia, ako sa budú splátky priradovať, keď by náhodou došlo k omeškaniu zo strany dlžníka.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu ako aj s obsahom rozhodcovského spisu sp. zn. 207/07/16, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

9. Žalobkyňa v postavení dlžníka dňa 22.6.2011 podpísala so žalovaným v postavení veriteľa zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalovaný podpísal dňa 27.6.2011. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1500 eur s tým, že žalobkyňa sa ako dlžníčka zaviazala vrátiť 48 mesačnými splátkami vrátane úroku 77,05 eur, celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť 3698,40 eur, pri RPMN 70,01%, ročnej úrokovej sadzbe 70,01%, priemernej RPMN za úver 46,56%, poskytnutej čiastke revolvingu 628,73 eur, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú musí dlžník splatiť 1849,20 eur, predpokladanej RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 60,19%, ročnej úrokovej sadzbe 80,98%, ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 46,56%.

10. Súčasne s vyhotovením zmluvy o úvere bola vyhotovená rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalobkyňa podpísala dňa 22.6.2011 a žalovaný dňa 27.6.2011, z ktorej okrem iného vyplýva, že dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy.

11. Z obsahu pripojeného rozhodcovského spisu sp. zn. 207/07/2016 mal súd preukázané, že žalovaný podal žalobu rozhodcovskému súdu dňa 1.7.2016, súčasťou žaloby bol výpis z obchodného registra žalobcu, rozhodcovská zmluva, Zmluva o revolvingovom úvere, Zmluvné dojednania, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, karta klienta.

12. Rozhodcovský súd vyzval žalobkyňu na podanie žalobnej odpovede, žalobkyňa sa však k žalobe nevyjadrila. Dňa 4.4.2017 rozhodcovský súd vydal rozsudok, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručené dňa 15.4.2017.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

13. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v účinnom znení (ďalej len ZoSRK) tento zákon sa vzťahuje na spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

14. Podľa § 45 ods. 1 ZoSRK účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,

d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,

e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,

k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,

l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Podľa § 42 ods. 3 ZoSRK súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší

rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

16. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

17. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK doručенý rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

18. Podľa § 46 ods. 3 ZoSRK ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

19. Podľa § 47 ods. 1 ZoSRK ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

20. Podľa § 47 ods. 2 ZoSRK ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca.

21. Podľa § 47 ods. 3 ZoSRK ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

22. Podľa § 73 ods. 3 ZoSRK rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

23. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom k 7.2.2014 (ďalej len ZoRK) rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

24. Podľa § 4 od. 2 ZoRK rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení,⁴ ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

25. Podľa § 4 ods. 3 ZoRK nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

26. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) účinného v čase podpísania zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 2 Obč. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

30. Podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Obč. zák. za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

32. Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Podľa § 54 ods. 1 Obč. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

34. Podľa § 54 ods. 2 Obč. zák. v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

36. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, t.j 7.2.2014 (ďalej len ZoSÚ), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

37. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

38. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

39. Podľa § 11 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

40. Podľa § 40 ods. 1 Obč. zák., ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

41. Podľa § 40 ods. 3 Obč. zák., písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

42. Podľa § 544 ods. 1 Obč. zák. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť porušil, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

43. Podľa § 544 ods. 2 Obč. zák. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

44. Podľa § 545 ods. 1 Obč. zák. ak z dojednania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný platiť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Právne posúdenie vecí:

45. Strany sporu uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, je nepochybné, že žalobkyňa v záväzkovom vzťahu vystupovala ako fyzická osoba, ktorá zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, kým žalovaný pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Z uvedeného potom vyplýva, že úverová revolvingová zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter spotrebiteľskej zmluvy.

46. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku je právnym nástrojom, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby proces poskytnutia právnej ochrany účastníkom konania pred rozhodcovskými súdmi mal rovnaké atribúty ako poskytovanie ochrany všeobecnými súdmi a zároveň zabezpečiť kontrolu nad zákonnosťou a spravodlivosťou rozhodnutí rozhodcovských súdov. Na rozdiel od konania na všeobecnom súde rozhodcovské konanie spravidla nepodlieha preskúmaniu odvolacou inštanciou. V zmysle zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len ZoSRK) tak bola okresným súdom zverená kompetencia preskúmať v zmysle § 45 ods. 1 ZoSRK rozhodnutie rozhodcovských súdov z procesnej aj hmotnej stránky. Zo zákona sú povinné preskúmať okrem preverenia právomoci rozhodcovského súdu najmä to, či rozhodcovský súd vec správne právne posúdil, či účastník rozhodcovského konania nebol zaviazaný na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom alebo s dobrými mravmi, alebo či rozhodcovský súd nerozhodol v rozpore s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa.

47. V prvom rade sa súd zaoberal skutočnosťou, či žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote, rozhodcovský rozsudok bol doručený žalobkyni dňa 15.4.2017, žalobkyňa podala žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku dňa 7.7.2017, teda v zákonnej 3 mesačnej lehote v zmysle § 46 ods. 1 ZoSRK.

48. Žalobkyňa žalobou tvrdí, že Rozhodcovská zmluva je neplatná, súd však jej preskúmaním nezistil skutočnosti, ktoré by jej neplatnosť mali spôsobiť. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá v súlade s vtedy, teda k 7.2.2014 (§ 4 zákona č. 244/2002 Z.z.). Rozhodcovská zmluva bola uzavretá písomnou formou ako samostatná zmluva, nebola súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, jej uzatvorenie nebolo podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere (bod 2.), bola zachovaná možnosť riešenia sporov nielen pred rozhodcovským súdom ale aj pred súdom všeobecným (bod 5.). V bode 7 rozhodcovskej zmluvy bola žalobkyňa poučená, že má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu do 14 dní od uzavretia tejto zmluvy. Žalobkyňa možnosť odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy nevyužila. Súd nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že došlo k narušeniu rovnováhy zmluvných strán tým, že žalovaný ako veriteľ mal právo podať žalobu na rozhodcovský súd. Tak žalobkyňa ako aj žalovaný mali právo voľby na riešenie sporov medzi rozhodcovským súdom alebo všeobecným súdom. Miestom konania spotrebiteľka nebola znevýhodnená, nakoľko rozhodcovské konanie je písomné, pričom žalobkyni bola riadne doručená žaloba s výzvou na podanie žalobnej odpovede. Žalobkyňa však na doručení žalobu a výzvu rozhodcovského súdu nereagovala.

49. Keďže súd ustálil, že rozhodcovská zmluva je platná, podrobil rozhodcovský rozsudok preskúmaniu v zmysle návrhu žalobkyne teda § 45 ods. 1 písm. i) a j) ZoSRK, ale aj z dôvodov uvedených v § 45 ods.

1 písm. k) a l) ZoSRK a dospel k záveru, že stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a že rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobkyňu k plneniu, ktoré je právom nedovolené, alebo odporuje dobrým mravom.

Náležitosti úverovej zmluvy

50. Po preskúmaní zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 27.6.2011 súd dospel k záveru, že tá neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. platným v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy patrili údaje o adrese predajcu na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/), údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§9 ods. 2 písm. f/) ako aj údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/). Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery či pôžičky a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

51. Z obsahu zmluvy nevyplýva adresa na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/), v zmluve je len sídlo žalovaného ako aj meno, priezvisko, obchodný názov a sídlo/miesto podnikania VFA. Za splnenie tejto povinnosti nemožno považovať uvedenie adresy sídla žalovaného v záhlaví zmluvy v rámci jeho ďalších identifikačných údajov. Tieto údaje vyplývajúce z výpisu z obchodného registra len umožňujú identifikovať žalobcu nezameniteľným spôsobom ako poskytovateľa úveru žalovanej. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nevyplýva, aby adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, mala byť totožná so sídlom tohto subjektu. Navyše v prípade tohto nebankového subjektu pôsobiaceho na území celého Slovenska prostredníctvom pobočiek, respektíve obchodných miest, nie je vylúčené, aby reklamácia alebo sťažnosť nemohla byť vybavená prostredníctvom niektorej z nich v mieste čo najbližšom bydlisku spotrebiteľa. Ani samotná zmluva o revolvingovom úvere nebola žalobkyňou podpísaná v sídle žalovaného, ale v Starej Ľubovni. S neuvedením tejto náležitosti zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b/ spájal sankciu v podobe bezúročnosti a bez poplatkovosti spotrebiteľského úveru.

52. Ďalej v zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je len uvedených počet splátok (42) z takéhoto znenia však nevyplýva doba trvania zmluvy ani termín konečnej splatnosti úveru. Dátum prvej splátky nie je uvedený, taktiež nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru. Zo zmluvy nevyplýva presný termín splatnosti prvej splátky ako aj nasledujúcich splátok. Nenachádza sa v nej tiež splátkový kalendár, ktorým by sa mala riadiť žalobkyňa pri riadnom a včasnom splácaní úveru. Taktiež spotrebiteľ nemá vedomosť o tom kedy presne je termín konečnej splatnosti.

53. Rovnako v zmluve chýba údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/)

54. Všetky uvedené údaje majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho ktorého úveru. Absenciu týchto údajov zákon č. 129/2010 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá (§ 11 ods. 1, písm. b/ citovaného zákona).

55. Obdobný právny názor vyslovil súdy napr. Krajský súd v Prešove napr. v rozhodnutí 20Co/96/2016 z 28.3.2017, alebo rozhodnutia KS Prešov 11 Co/27/2017, 11 Co/28/2017 zo dňa 5.10.2017, KS Prešov sp. zn. 3Co/80/2016 z 4.10.2016, 20Co/96/2016 z 28.3.2017, 2Co/173/2016 z 28.6.2017.

56. Nestačí uvedené údaje (termíny splatnosti splátok, termín splatnosti prvej splátky a termín konečnej splatnosti úveru) oznámiť spotrebiteľovi v Oznámení veriteľa o schválení úveru alebo v Zmluvných dojednaniach. Z ustanovení § 46 ods. 1 Obč. zák. a 40 ods. 3 Obč. zák. vyplýva, že do úverovej

zmluvy možno pojať len tie listiny, ktoré sú zmluvnými stranami podpísané. Takýto právny názor bol vyslovený napr. rozsudkami KS Košice sp. zn. 2Co/56/2014 z 2.7.2015 či 6Co/764/2014 z 28.4.2015, či KS Prešov, najnovšie napr. v rozsudku sp. zn. 11 Co/27/2017, 11 Co/28/2017 zo dňa 5.10.2017, alebo rozsudok KS Prešov sp. zn. 3Co/80/2016 z 4.10.2016, 20Co/96/2016 z 28.3.2017, alebo 2Co/173/2016 z 28.6.2017. Pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o adrese predávajúceho na ktorej možno uplatniť reklamáciu, termín konečnej splatnosti úveru však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné tieto údaje uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či pri takomto spôsobe započítavania splátok úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o ukazovatele výhodnosti úveru.

57. Konanie vedené pred Súdny dvorom Európskej únie vo veci C - 42/15 v ktorom Súdny dvor Európskej únie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 9.11.2016. Podľa tohto rozhodnutia čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice č. 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Z tohto rozhodnutia teda vyplýva, že Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu č. 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a ich poplatkov.

Rozhodnutie vydané vo veci C - 42/15 má charakter prejudiciálneho rozsudku. Takýto rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý prejudiciálnu otázku podal, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Na druhej strane si treba uvedomiť, že úlohou prejudiciálneho rozsudku nie je rozhodnúť spor, ale iba poskytnúť vnútroštátnemu súdu taký výklad práva únie, ktorý mu pomôže pri jeho aplikácii.

58. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je smernica záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Smernica je mäkkším právnym nástrojom ako nariadenie, pretože umožňuje zladenie požiadavky na jednotu unijného práva s vôľou zachovať rozmanitosť národných úprav. Smernica sa ako právny predpis často používa napr. v oblasti vnútorného trhu, kde existujú podstatné rozdiely medzi úpravami jednotlivých členských štátov, aby sa umožnilo ich postupné zjednotenie. Smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie, pretože je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým a právnickým osobám. Ustanovenia smernice musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku s jednoznačnou záväznou právnou silou v podobe všeobecne záväzného právneho predpisu a s presnosťou a jasnosťou požadovanou na účely splnenia požiadavky právnej istoty. Až kým smernica nie je správne prebratá do vnútroštátneho práva dotknuté subjekty nemajú možnosť poznať rozsah svojich práv. Na tento stav právnej neistoty nemá vplyv ani prípadný rozsudok Súdneho dvora o nespĺnení transpozičnej povinnosti členského štátu alebo rozsudok Súdneho dvora, ktorým bol určitým ustanoveniam tejto smernice priznaný priamy účinok. Až momentom správnej transpozície smernice nastáva právna istota, kedy fyzické a právnické osoby už musia poznať svoje práva vyplývajúce zo smernice a možno od nich požadovať, aby si uplatnili svoje práva. Ustanovenia smernice majú priamy účinok len vtedy, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky a to, že uplynula transpozičná lehota smernice, smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť, ustanovenie smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát je dostatočne jasné, presné a nepodmienené a priama aplikácia ustanovenia smernice nemá za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe alebo založenie, resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení. To znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. Je logické, že ak si členský štát nespĺnil svoju povinnosť a nestransponoval smernicu správne alebo

načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej, resp. nesprávne prebratej smernice žiadna povinnosť. Žalobkyni ako spotrebiteľovi nie je možné uložiť povinnosť zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky a poplatky len na základe ustanovení smernice č. 2008/48 bez toho, aby v tomto smere nebola vykonaná náprava vo vnútroštátnom práve, ktorá doposiaľ nenastala. Žalobkyňu nemožno postihovať za to, že v dôsledku nesprávnej transpozície smernice úver ňou získaný sa v zmysle v súčasnosti platnej a účinnej vnútroštátnej právnej úpravy považuje za bezúročný a bez poplatkov.

59. Rozhodcovský súd zaviazal žalobkyňu k úhrade istiny 1612,15 eur, avšak žalobkyňa je povinná v zmysle vyššie citovaného zaplatiť žalovanému len rozdiel medzi skutočne poskytnutou sumou a splatenou sumou.

60. Len okrajovo súd uvádza, že totožné zmluvné dojednania ako v predmetnej zmluve v bodoch 8.1 a 8.4 /Dohoda o poskytnutí služby/ boli už slovenskými súdmi právoplatne vyhlásené za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti, napr. Okresným súdom Prešov sp. zn. 10C/326/2014 zo dňa 10.1.2017 v spojení s rozsudkom KS Prešov sp. zn. 3Co/40/2017 z 4.5.2017 alebo Okresným súdom Vranov nad Topľou sp. zn. 4C/101/2014 zo dňa 24.5.2016 v spojení s rozsudkom KS Prešov sp. zn. 19Co/209/2016 z 11.4.2017.

61. Rozhodcovský rozsudok okrem istiny zaviazal žalobkyňu na zaplatenie zmluvnej pokuty 0,065 % denne a úroku z omeškania 0,275 % ročne podľa v rozsudku špecifikovaných súm a obdobia.

62. V zmysle citovanej právnej úpravy (§§ 544 a následne Obč. zák.) zmluvnú pokutu možno platne dohodnúť len písomne. V zmluve o revolvingovom úvere zmluvná pokuta nebola dohodnutá. Rozhodcovský súd zmluvnú pokutu priznal odkazom na čl. 14.1 Zmluvných dojednaní. Zmluvné dojednania však zo strany žalobkyne nie sú podpísané. Súd Slovenskej republiky judikovali, že všeobecné obchodné podmienky či Zmluvné dojednania, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikovali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju veriteľ uvedie menším písmom. Práve inkorporačná doložka môže prívodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia vyžaduje sa pomôcka (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porovnaj rozsudky KS Prešov sp. zn. 6Co /135/2012, 21Co/ 28/2012, 3Co/ 136/2013 a iné).

63. Súd má za to, že v rámci rozhodcovského konania nebolo nepreukázané, že dohodu o zmluvnej pokute účastníci zmluvného vzťahu dohodli písomnou formou tak, ako to ustanovuje zákon. Absencia písomnej formy spôsobuje neplatnosť dohody o zmluvnej pokute. Na základe absolútne neplatnej dohody o zmluvnej pokute nemožno žalobkyňu zaviazat' na plnenie na základe takejto zmluvy.

64. Vzhľadom na uvedené súd zrušil rozhodcovský rozsudok v zmysle § 45 ods. 1 písm. i/, j/,k, l/, nakoľko rozhodcovský súd nepreskúmal Zmluvu o revolvingovom úvere z hľadiska obligatórnych obsahových náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských (§ 9 ods. 2) absencia ktorých spôsobuje, že úver je bez úrokov a poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/), nepreskúmal platnosť dohody o zmluvnej pokute, čím nesprávne právne vec posúdil a zaviazal účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je právom nedovolené, v dôsledku čoho v rámci rozhodcovského konania došlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Prípadný výkon rozhodnutia predmetného rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky.

65. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 47 ods. 2 ZoSRK vo veci opätovne rozhodne rozhodcovský súd, pričom rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca. Keďže súd rozhodol, že rozhodcovský súd porušil všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom, stály rozhodcovský súd je v ďalšom konaní

viazaný právnym názorom súdu o porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

Trovy konania

66. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

67. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

68. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

69. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane,

70. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

71. Žalobkyňa mala plný úspech vo vecí, preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % od neúspešného žalovaného. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti vecí samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa §77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.